

ZALOŽBA KRALJA TOMISLAVA
59

Ilija SKOČIBUŠIĆ

U zagrljaju križa
SKULPTURE

Čapljina, 12. travnja - 10. svibnja 2025.

Ilija SKOČIBUŠIĆ

U zagrljaju križa
SKULPTURE

Čapljina, 2025.

Ilija Skočibušić, kipar u zagrljaju je križa

I.

Križ, taj arhetipski znak i simbol kršćanstva koji je u ljudskoj memoriji zasićen značenjima, nepresušni je izvor nadahnuća za svekoliko kreativno djelovanje već više od dvije tisuće godina. Križni put pak kao tematski ciklus Isusove pasionske drame na putu do Golgote, nema tisućljetnu povijest, no njegov značaj za opstojnost duhovne strane vjerničkoga puka neprijeporan je i nezaobilazan. Pojavio se kao običaj označavanja i prikazivanja pojedinih dijelova Isusove muke kojeg su hodočasnici u Svetu Zemlju iz Izraela prenijeli u Europu krajem 15. st. U početku su temu Križnoga puta u spomen na Isusovu jeruzalemsku *via crucis* srednjovjekovni majstori rezbari predočavali nizom od sedam drvenih križeva koji su simbolizirali žrtvu Iskupitelja. Među europskim kršćanskim pukom taj se običaj tijekom vremena silno raširio, a općom i od pape Klementa XII. priznatom pobožnosti postao je 1731. Naročito skloni zornijem predočavanju pasionskog ciklusa bili su franjevci koji su marno pozivali vjernike da uoči Uskrsa, uz posebno pripremljene molitve i meditacije obilaze podignute postaje koje su u međuvremenu zadobile izgled otvorenih kapelica. I njihov broj je neprestano rastao, a rezbarije i slikarije u spomen na pojedine dijelove Isusove muke bile su sve izravnije i sadržajnije. Mahom su ih podizali na prilazima crkvama, na padinama brežuljaka ili na hodočasničkim putevima. Broj postaja u to vrijeme varirao je između dvanaest i trideset.

U likovnim umjetnostima, poglavito u slikarstvu i kiparstvu, ciklus Križnoga puta u crkve je ušao početkom 18. st. Prigrlili su ga umjetnici koji su svoju darovitost i metijersku izvrsnost rado stavljali u službu afirmacija ne samo svojih umjetničkih dosega, nego i vlastitih duhovnih prerogativa. Broj postaja tada se ustalio na 14, a njihove ikonografske datosti podrazumijevale su prikaze u rasponu od Pilatove osude Isusa na smrt do polaganja njegovoga tijela u grob. Tek u novije doba tradicionalni okvir Križnoga puta od 14 postaja svako toliko biva obogaćen i 15. postajom koja obuhvaća Isusovo Uzašašće i Uskrsnuće

Izvesnu ulogu u tim odmacima od ikonografskog kanona, što ga je „propisao“ papa Klement XII., a „oslobodio“ papa Ivan Pavao II. pri ophodu vatikanske Kalvarije 1991., imala su i prošlostoljetna razmatranja vrsnih likovnih umjetnika i teologa o cilju i smislu Isusove muke i smrtnosti,¹ što je posljedom zahtjevima sve većeg broja župnika i gvardijana da vjernicima s njihova područja djelovanja eminentni umjetnici – svojom imaginativnošću i izvedbenom ljepotom – tematiziraju i 15. postaju s Uskrslim Kristom. Jer, kako je ne tako davno napisao požeški biskup Antun Škvorčević *Uskrsnuće jest smisao i cilj Isusove smrti*,² a svakako jest i nakana života vjerničkog puka. I doista, kako je vrijeme odmicalo suvremena likovna umjetnost postajala je sve bogatija brojnim vrijednim djelima umjetnika kipara i slikara koji su – ne posrćući u kanoniziranu ikonografsku retoriku i s prizorima Uskrslog Krista – vlastitu konfesionalnu intimu ulagali u kreiranje meditativnih djela simbolskog značaja i univerzalnih vrijednosti.

Stvaralaštvo Ilije Skočibušića upravo je sjajni primjer jednog takvog odmaka od simplifikacija pasionske teme, od njezina formalističkog ikonografskog znakovlja, ukratko od stereotipnih uobličavanja kalvarijskog patosa. Kiparove postaje Križnoga puta, pa i djela posvećena starozavjetnom proroku i kanoniziranom svecu Iliji Gromovniku ili pak franjevačkim svecima i njihovim žrtvama podnesenima za očuvanje vjere i istinskog čovjekoljublja, vazda prožima ne samo nada u Uskrsnuće, nego i osobno uvjerenje da su njihove drevne žrtve neraskidivo povezane s radošću stvaranja kristolikoga života (*sacrum facere*). Stoga Skočibušić, modelirajući u glini ili tešući u drvu, kontinuirano iskušava radost stvaranja u zagrljaju križa i nerijetko ju sretno dosiže u svom plodnom, mnogima i zanosnom, sakralnom opusu u kojem istovremeno svjedoči i duhovnost vlastita bića i izvornost svoga velikodušnog umjetničkog habitusa.

Ilija Skočibušić je neposustali figurativac i uvjereni sljedbenik klasična umijeća koji je svoju darovitost znalački oplemenio samosvojnim kiparskim govorom. On ne traži ispriku za svoja svjesno anakrona i naoko eklektička opredjeljenja. Jednostavno, snagom i uvjerljivošću svojega izraza, intuitivnom sklonošću za barokiziranu modelaciju, koherentnošću kiparskoga mišljenja i neporecivim oblikovnim uzletima on s pravom izlaže javnosti svoju iznimno raskošnu stvaralačku opciju, svjedoči motiviranost i istinitost svoje vjere i opredjeljenja, a pritom i nas uspješno uvjerava u univerzalnost svijeta za koji se opredijelio. Može nam pritom biti dobrodošla stanovita tolerantnost spram inovativnosti svojstvene postmodernom pluralizmu izričaja, ali čak nezavisno od duha suvremena vremena koje rijetko aplaudira retro morfologijama, Skočibušićevo kiparstvo očituje sjajnu individualnost i ima pečat iznimno bogatog i nadasve vrsnog oblikovanja širokog dijapazona biblijskih tema.

¹ Đuro Seder, Marija Ujević, Kuzma Kovačić, ... Vjeko Božo Jarak, Antun Škvorčević, Ivan Šaško

² U monografiji Požeška katedrala sv. Terezije Avilske, poglavlje posvećeno vratnicama katedrale autorice Marije Ujević Galetović postavljene 2016., Požeška biskupija, Institut za povijest umjetnosti i ArTresor, Požega–Zagreb, 2022.

Interijer Kapele hrvatskih svetaca i blaženika s 50 metarskim reljefom, skulpturama svetaca i blaženika, oltarom i ambonom, Svetište sv. Anđela na Pastirskim poljanama, Betlehem, 2025.

II.

Predstavljani kiparovi radovi na ovoj izložbi neznatno odudaraju od ustaljene izložbene prakse Umjetničke galerije Založbe kralja Tomislava koju najvećma čine retrospektivni uvidi u opuse umjetnika. Fokusirali smo se ovaj put na najnovije Skočibušićeve radove, zapravo na one nastale u protekle dvije godine, zasada najpregnantnije i najplodnije godine kiparova stvaralaštva tijekom kojih je ostvario niz sjajnih djela kojima je zadobio ne samo golemu pozornost javnosti, nego i velika priznanja umjetničke struke i publike u nas i u inozemstvu.

Prvenstveno tu su postaje Križnoga puta koje su kiparu i priređivačima izložbe, a vjerujemo i publici, najprimjereniji uvod u slavlje Uskrsa koje je pred nama. Skočibušić ih je modelirao u reljefu na izmaku 2024. za župnu crkvu Bl. Alojzija Stepinca u Novskoj. Ubrzo su salivene u aluminij i od veljače 2025., visoko uzdignute, rese ovo crkveno zdanje. Na izložbi ih predstavljamo u prototipnim sadrenim odljencima što je posebna povlastica svakom promatraču jer mu pruža užitek izravna pogleda u kiparovo vrhunsko umijeće modeliranja i ritmiziranja kako simbolike, tako i živosti svake postaje. Uopće, odlike ovog Križnog puta su kiparu svojstveno vjerno suživljavanje s mukom Izdanoga i njegov vizionarski credo kojim pristupa oblikovanju tematski religioznih kompozicija.

Nije na odmet spomenuti da Skočibušić vazda pomno promišlja u kojem će tvorivu izvesti Križni put ili koje drugo svoje djelo te da svaki puta u pravoj mjeri propituje želje naručitelja i sagledava prostorne datosti interijera gdje će reljefi ili skulpturalni ansambli biti postavljeni. Usuglasiti želje sviju, pravo je reći, nije lako. Naime, rijetke su prilike da kipar ima posve slobodne ruke u izvedbi nekog naručenog djela.

Posljednja večera, antependij oltara u župnoj crkvi sv. Ilije Proroka, Masna Luka na Blidinju, 2004.

Još su rjeđe narudžbe za kreiranje tematski određenog skulpturalnog ansambla za neko novoizgrađeno bogoslužno zdanje samo prema autorovu nadahnuću i oblikovnoj koncepciji, dočim takvi angažmani u pravilu donose najsretnija rješenja kako za naručioca, tako i za kiparovo umjetničko djelo. Skočibušić je prvi takav sretni angažman dobio već na početku svoje karijere profesionalnog kipara dok je 2004. radio vratnice, a tri godine poslije i glavni oltar, ambon i tabernakul za prelijepu novu crkvu sv. Ilije Proroka u Masnoj Luci na Blidinju. Sva ta cjelovito zamišljena i odlično izvedena djela pokazuju nam da je Skočibušić zarana bio kreativno i izvedbeno spreman stvarati velika djela na korist umjetničkog poslanja i na zadovoljstvo naručitelja, župljana pa i hodočasnika sa svih strana svijeta koji ciljano obilaze mjesta gdje u istom ritmu pulsiraju istinska vjera i umjetnost pod jednim te istim krajičkom hercegovačkog neba.

Potvrdu narečenoga nalazimo u nizu kiparovih ostvarenja nastalih između 2010. i 2020. Među njima brojnošću prednjače ona sakralnog značaja što rese mnogobrojna zdanja Hercegovačke franjevačke provincije. No, ne smije se zanemariti činjenica da je Skočibušić u istom razdoblju izveo i nekoliko monumentalnih profanih skulptura spomeničkog značaja – od kojih Spomenik Ruđeru Boškoviću u Ravnom (2010.) i spomenička Pietà na Dugandžića groblju (2015.) izvedbom i sugestivnom interpretacijom spomeničkog temata – idu u red prvorazrednih djela Skočibušićeva opusa i hrvatskog kiparstva našega vremena.

Među brojnijim i sveprisutnijim kiparovim ostvarenjima u crkvama i samostanima autorovu prokreativnu kiparsku osobnost najbolje očituju, vratnice i središnji kameni oltar nove župne crkve sv. Ante Padovanskog na Humcu s reljefima salivenima u broncu (2020/2021.) te Križni put i ansambl skulptura iz crkve sv. Ilije u Karmelu izveden u javoru (2019/2020.). U sredini oltara humske crkve je zoomorfni simbol Jaganjca Božjeg, desno je prizor s mnoštvom vjernika predvođenih Sv. Nikolom Tavelićem, a lijevo prizor s mnoštvom vjernika predvođenih Bl. Alojzijem Stepincem. Desna reljefna kompozicija - riječima kipara - *predstavlja našu braću i sestre koji su podnijeli mučeništvo u vrijeme turskog zuluma, a lijeva strana braću i sestre mučene i ubijene za vrijeme i nakon Drugog svjetskog rata*. Obje grupe prikazane su u klečećem položaju i pogleda usmjerenog prema Jaganjcu Božjem.

Pietà, Spomenik ratnim i poratnim žrtvama u 20. stoljeću iz mjesta Donji Mali Ograđenik, Dugandžića groblje kraj Čitluka, 2015.

Oltar u novoj župnoj crkvi sv. Ante Padovanskog, Humac, 2020.

Ova neuobičajena, ali i silno dojmpljiva oltarna kompozicija zdušni je poziv svima da mole za *narod koji je svoju odanost Kristu često kroz povijest morao svjedočiti žrtvom vlastita života*.³

U Karmelu sv. Ilije na obali Buškoga jezera, u tamošnjoj crkvi i samostanskoj kapeli karmelićana,⁴ gdje u tišini i sabranosti žive i mole redovnici Braće BDM od gore Karmela, Skočibušić je izveo djelo zamašnih razmjera, svoj prvi *total design* bogoslužnih prostora. U crkvi i kapeli ostvario je u mliječno bijelom javoru skulpturalne ansamble koji zorno očituju svojevrsnu „kombinatoriku“ stilskih izričaja. S jedne strane je crkva sv. Ilije koja zrači barokiziranom uskovitlanošću gotovo lebdećih figura koje flankiraju njen prezbiterij, a s druge strane je samostanska kapela posvećena Bogorodici u kojoj vladaju blažena mirnoća i meditativno ozračje. U skućenom prostoru prezbiterija kapele je reljef svete Obitelji. Modeliran je melodično izvijenim linijama oko čistih plošnih oblika što nam daje znati da Skočibušiću nisu strani ni estetički purizam niti suvremeni minimalistički izričaji. Ikonografski narativ oba skulpturalna ansambla prožet je kiparovim proćućenim simbolizmom i zanosno koherentnom vizijom sakralnosti, ostvarenoj u sinergiji postmodernističke slobode postupaka i kiparove duhovnosti odnjegovane u okrilju religiozne baštine njegova zavičaja. Zgusnutost i brojnost oblika na jednoj strani (crkva) te linearni asketizam i sažimanje sižea u znakovlja na drugoj strani (kapela) u Skočibušića su jednako vrijedni morfološki postupci i oba suvereno koristi u interesu produbljivanja svoga umjetničkog izričaja.

Detalj oltara humske crkve s mnoštvom vjernika predvođenih Sv. Nikolom Tavelićem.

³ Ilija Skočibušić u intervjuu za portal Jabuka TV, 7. ožujka 2020. (<https://www.jabuka.tv>)

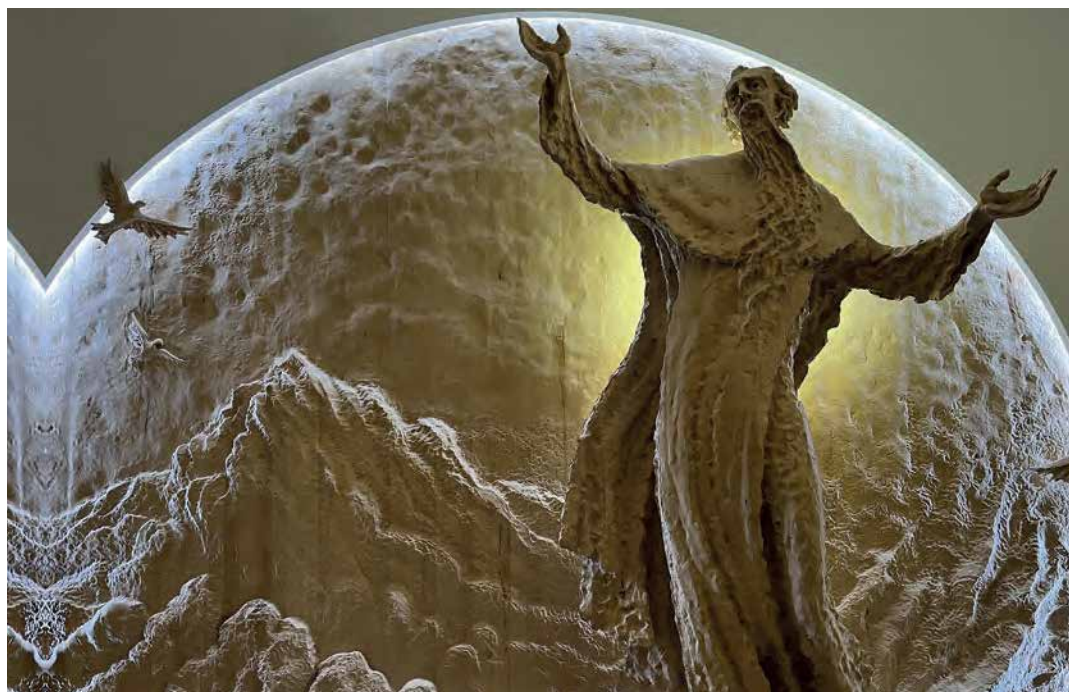
⁴ Uz ovaj jedini muški karmelićanski samostan u BiH, koji pripada Hrvatskoj karmelskoj provinciji sv. Oca Josipa, usporedo je izgrađen i duhovni centar „Karmel sv. Ilije“ (2000.-2006.). Svrha mu je da, *kroz duhovne vježbe i razne vrste susreta, vjernicima pruži duhovnu obnovu i da promiče karmelsku duhovnost koju su nasljeđovali od proroka Ilije i njegove molitve na brdu Karmel*, stoji na web stranici Karmela: <https://www.redovnistvo.ba/hr/page.php?id=20>

Nakon višemjesečnog pregnantnog rada na karmelskim skulpturalnim ansamblima, koji su inovativnošću prostornih i oblikovnih rješenja velikog mjerila u mah pobudili zanimanje medija, Skočibušić je u razgovoru za portal Večernjeg lista o prezbitariju crkve sv. Ilije ovako zborio: *Najcjelovitiji moj projekt u dosadašnjem stvaralaštvu crkva je sv. Ilije na Karmelu. Otac Zvonko Martić dao mi je cijelu crkvu, od početka, od samih vrata, do prezbitarija, da je osmislim i uredim. Tražili smo način kako povezati tradiciju, klasiku i suvremenu umjetnost, da to bude prihvatljivo i malom čovjeku i stručnjaku. Da budu svi zadovoljni i da to ne bude nešto što će samo pojedinci razumjeti. I najviše sam inspiracije pronašao u baroknoj dinamici, a opet sam kompozicijski to posložio na moderan način. Radim ga u tradicijskom materijalu bijelog javora, tako da imamo u sredini prezbitarija Sv. Iliju kao patrona crkve, a zatim s lijeve i desne strane Mariju Gospu Karmelsku u oblaku jer postoji priča kako je Sv. Ilija u malom oblaku prepoznao buduću Gospu Mariju. S druge strane, imamo anđela koji je hranio Iliju kada je ovaj klonuo i izgubio volju za životom i ovaj mu dolazi s vrčem vode i kruhom te mu govori: "Ilija, moraš dalje." Ovo je projekt na koji sam ponosan jer se nisam morao prilagođavati nikome niti se uklapati u nečije zamisli, imao sam potpunu slobodu.*⁵

Kipar i njegovo djelo u crkvi sv. Ilije, Karmel na obali Buškog jezera, 2020.

⁵ Oliver Cvitković, Razgovor s kiparom Ilijom Skočibušićem, vecernji.ba/kultura/nasljednik-velikog-mestrovica, 24. 09. 2020.

Sv. Ilija (detalj) i Golubica Božjeg mira u prezbitteriju crkve sv. Ilije, Karmel, 2020.

Prezbitterij samostanske kapelice u Karmelu sv. Ilije na obali Buškog jezera, 2020.

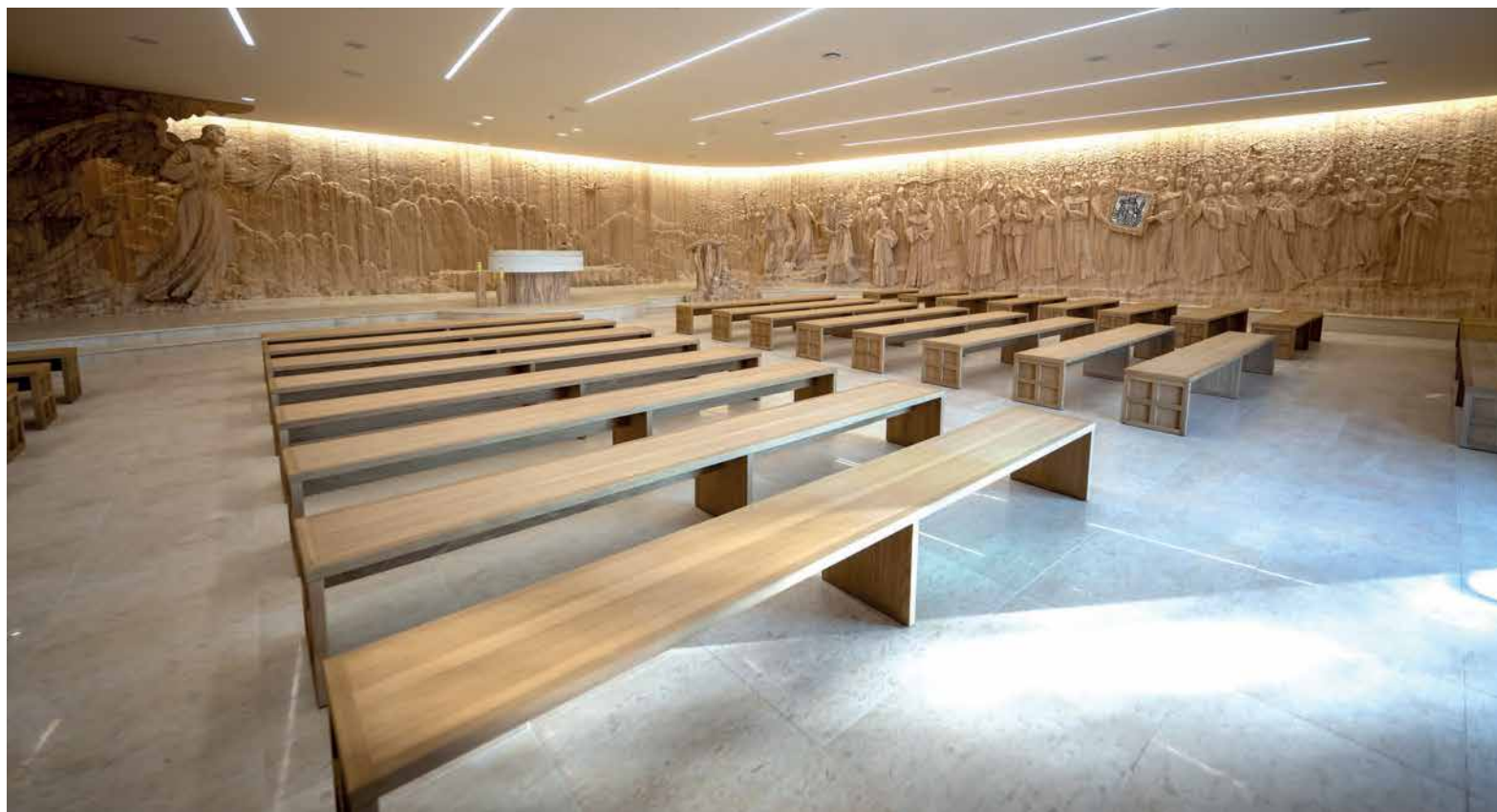
Još je cijeli niz odličnih Škočibušićevih skulpturalno-dizajnerskih ostvarenja koja oplemenjuju crkve i samostane u Hercegovini pa i u Hrvatskoj. Primjerice, u Kapeli-svetištu Kraljice Sv. Krunice pri dominikanskom samostanu na zagrebačkom Borongaju minimalistički je uredio cijeli interijer pa je ozračje meditativno i svu pozornost promatrača plijene oltar i ambon bogato urešeni skulpturama. Pojedinačnih skulptura, oltara, ambona, svetohraništa i naročito crkvenih vratnica u Škočibušića također je zamašni broj. Sva su ta djela, razumije se, ugrađena u crkvena zdanja i nije ih bilo moguće dovesti u Čaplinju pa smo posegnuli za fotografskim uvećanjima koja prezentiraju pet kiparovih sjajnih crkvenih vratnica izvedenih u raznim tvorivima, od bronce i aluminija do javorova drva. Poblže rečeno od onih ranih brončanih, izvedenih za franjevačke crkve u Masnoj Luci (2004.) i Kruševu (2010.) posvećenih Sv. Iliji, pa brončanih vratnica za staru (2010.) i četvero-krilnih aluminijevskih za novu crkvu na Humcu (2021.) posvećenih Sv. Anti Padovanskom do prelijepih javorovih vrata s portalom izvedenih za kapelu u samostanu na Širokom Brijegu (2024.) te na koncu do fascinantnih vratnica s prizorom Kristova Uskrsnuća izvedenih u aluminiju za crkvu hercegovačkih franjevaca u zagrebačkoj Dubravi. S potonjim Škočibušićevim vratnicama smisao Isusove muke i pasionski temat izložbe zadobili su vrhunarnogvog interpreta.

Interijer Kapele hrvatskih svetaca i blaženika, pogled prema ulazu, Betlehem, 2005.

Preostaje nam predstaviti najsvježije Skočibušićevo djelo, grandiozno u doslovnom i prenesenom smislu. Riječ je o 50 metarskom skulpturalnom ansamblu izvedenom u Kapeli hrvatskih svetaca i blaženika u Betlehemu. Javnosti i mnogobrojnim hodočasniciima u Svetu Zemlju predstavljeno je 12. ožujka 2025., a mi ga na izložbi predstavljamo u znatno umanjenoj, ali i maksimalno preciznoj maketi koju je autor načinio u 3D printu.

Kapela je izgrađena na Pastirskim poljanama, mjestu gdje se prema predaji pastirima u božićnoj noći ukazao anđeo najavljujući rođenje malog Isusa. Podignuta je u okviru projekta revitalizacije ove prostrane betlehemske oaze zelenila i mira s nekoliko malih izvornih špilja i skromnom kapelom iz 1954. u kojima se dotad slavilo mise. Revitalizaciju vodi Franjevačka Kustodija u Svetoj Zemlji (*Custodia Terrae Sanctae*) smještena u samostanu sv. Spasitelja u Starom gradu Jeruzalemu. Osim Hrvatske, kapele podižu još Španjolska, palestinski fratri te Columbija, Argentina i Poljska. Kustodija je jedna od provincija franjevačkog reda, odnosno njena najstarija provincija osnovana u Jeruzalemu po Sv. Franji Asiškom 1217. Danas Kustodija i njeni fratri djeluju u Svetoj Zemlji u ime Katoličke Crkve, brinu se za održavanje svetih mjesta, služe hodočasniciima i uopće stoički čuvaju *status quo* na korist kršćanske zajednice u Svetoj Zemlji.

Interijer Kapele hrvatskih svetaca i blaženika, Svetište sv. Anđela na Pastirskim poljanama, Betlehem, 2005.

Zauzetošću fra Tomislava Glavnika, idejnog začetnika gradnje Kapele hrvatskih svetaca i blaženika (2018.), a poslije i marginog koordinatora njena trnovita puta od početka gradnje (2022.) do ovogodišnjeg svečanog otvorenja, u Svetoj je Zemlji osvanuo hrvatski bogoslužni prostor od 350 četvornih metara u središnjem dijelu Pastirskih poljana. Razumije se, na tom su se trnovitom putu fra Tomislavu i nositeljima projekta, Samostanu franjevac konventualaca sa zagrebačkog Svetog Duha, Franjevačkoj Kustodiji Svete Zemlje i Ministarstvu vanjskih i europskih poslova RH, pridružili, osim dviju hrvatskih biskupija i Vrhbosanska nadbiskupija te brojne tvrtke i ljudi dobre volje iz Hrvatske, BiH i svijeta.

I Skočibušić je imao žarku volju sudjelovati u ovom pothvatu i kad je dobio iz Kustodije radosnu vijest da je njegov projekt uređenja Kapele prihvaćen zdušno mu se posvetio. Štujući mjesto na kojem je kapela podignuta i titular kojeg je zadobila s velikim se ushićenjem 2022. prihvatio dlijeta i zamašnjih alatki da u javorovu drvu izvede skulpturalni ures Kapele hrvatskih svetaca i blaženika.

Kapela hrvatskih svetaca i blaženika, Anđeo i anđeoski zbor (detalj), Betlehem, 2025.

Kapela hrvatskih svetaca i blaženika, Sv. Nikola Tavelić, Sv. Jeronim Dalmatinac i Sv. Marko Križevčanin, Betlehem, 2025.

Kapela hrvatskih svetaca i blaženika, Ambon, Betlehem, 2025.

Odmah nam je reći da se ovaj ansambl u cjelini odlikuje ne samo umjetnikovom fascinantnom kiparskom vizijom svetosti i primjerenom morfološkom gradacijom njezina značaja za hodočasnički puk u Svetu Zemlju, nego i s prelijepom sraslosti svijetlog javorova drva s modernim zdanjem same kapele. Cijeli taj velebni sklop - sazdan od: monumentalnog polukružnog reljefa dugog 50 m i visokog 3,5 m obavija prezbiterij kapele u središtu kojeg su minimalistički modelirani oltar i figuralni ambon koji asocira na jaslje. S lijeve strane prezbiterija u prostor izlazi skulptura anđela s anđeoskim zborom u pozadini. S desne strane u prostor prodiru skulpture svetaca, Nikole Tavelića, Jeronima Dalmatinca, Leopolda Mandića i Marka Križevčanina iza kojih stoje blaženice/i modelirani u visokom reljefu; od Alojzija Stepinca, Augustina Kažotića i Miroslava Bulešića do Ozane Kotorske, Marije Propetog Isusa Petković i kraljice Katarine Kosača s još devet beatificiranih pripadnika hrvatskog naroda.

Njih također slijedi mnoštvo vjernika sa srebrenom replikom slike Majke Božje od Kamenitih vrata.⁶ I reljef i skulpture izvedeni su fascinantnom izražajnom snagom kako na kiparskoj, tako i na simboličkoj razini. Prva se očituje u neposrednoj modelaciji tvoriva i lijepo uravnoteženoj kompoziciji, a druga u svojevrsnoj spiritualizaciji materije, u dvije riječi oduhovljavanju i uposebljavanju tvoriva, što ovdje u najboljem vidu očituje kiparov izbor bosanskog javora za reljef i skulpture, slavonskog hrasta za stipes oltara i bračkog kamena za njegovu menzu te figuralika ambona s ovčicama podno jasala koje podsjećaju vjernike da se hrane Božjom riječju.

fra Tomislav Glavnik i Ilija Skočibušić pri pregledu montirane rasvjete u Kapeli hrvatskih svetaca i blaženika, Betlehem, ljeto 2024.

⁶ Autor izvornog srebrenog reljefa Majke Božje od Kamenitih vrata je kipar Hrvoje Ljubić, a kao zavjetni dar zagrebačkih Janjevaca replika je ugrađena u betlehemijski reljef velikodušnošću obojice kipara i darovatelja.

III.

Kipar Ilija Skočibušić na hrvatskoj likovnoj sceni zablistao je proteklog desetljeća, ali njegovo stvaralaštvo ima znatno duže korijenje i nemalu amplitudu koja pokriva duže razdoblje. Na izložbi ne zahvaćamo dublje u vrijeme njegova formiranja i kiparskog sazrijevanja na ALU u Širokom Brijegu i navesti ćemo tek da je od prvih i odmah vehementnih koraka na polju javne plastike religiozne tematike našao svoj put i svojem habitusu svojstveni izraz, da je motivski i morfološki zarana išao smjerom figuracije i da je na tragu doajena suvremenog hrvatskog kiparstva, primjerice, Kuzme Kovačića, dosegnuo do vlastita interpretativnog koda kojeg rese autentične posebnosti i nota transcendentalne aure. Nije pretjerano kazati kako su Skočibušićev razvoj i kiparsko sazrijevanje išli putem asimilacije mnogobrojnih iskustva iz povijesti kiparskoga medija i da su ga posebno privukle i barokna bujnost i postmoderna klasika. Pridodamo li tomu da je od najranije mladosti prakticirao vjeru, a da je kiparsko školovanje završio Rektorovom nagradom i poslijediplomskim doktorskim studijem „Ars sacra“ na ALU u Širokom Brijegu, uspostavili smo mrežu utjecajnih faktora na razvoj njegova likovnog jezika. Razumije se, i rano preuzimanje brojnih kiparskih zadaća za hercegovačke i bosanske franjevence svakako su za njegovo kiparstvo svjetonazorski i konstitutivno određujuće.

Za ovdje predstavljen dosadašnji Skočibušićev umjetnički saldo, koji je tek mali dio summe njegovih dometa ostvarenih u proteklih dvadesetak godina, pravo bi bilo reći kako smo istom otvorili vrata spoznaji da se u kontekstu hrvatskog suvremenog kiparstva ustoličio kipar koji ima stvaralački profil najvišeg ranga potvrđen već i na internacionalnom planu. Ne dvojeći da će takvih potvrda u budućnosti biti sijaset, jer Bogu hvala radovi mu ne pokazuju zamor ruku ili monotoniju oblikovnih rješenja, reći ćemo da je stvaralaštvo Ilije Skočibušića svezremana kiparska bajka u kojoj biblijske poruke i figure izranjaju iz njegova srca i srži tvoriva pa stremeći nebu gube smrtna svojstva i ostaju živjeti u srcima naših i budućih naraštaja. Izloženim radovima i ovim štivom nastojali smo ukazati na umjetnikovu posebnost i izvrsnost kojom nadograđuje modernu kiparsku baštinu, na njegov kreativni senzibilitet i na njegovu sljubljenost sa svekolikom tradicijom naroda kojemu pripada, jer ona je zamašnjak njegova stvaralaštva, a to potvrđuju i ove Skočibušićeve riječi:

(...) Ja volim ovu zemlju, volim ovaj narod i volim ovaj prostor. Moj duvanjski kraj je jako inspirativan – nigdje nema toliko oblaka kao na našoj visoravni, nigdje nema toliko zvijezda u noći kao na našoj visoravni, jednostavno volim taj kraj i nikad nisam pomišljao otići iz njega. (...) Utječe li ovaj prostor pozitivno ili negativno na mene kao kipara? Ja mislim da utječe pozitivno. Ma siguran sam da utječe pozitivno, jer u biti naš prostor je meditativan, produhovljen, mi ne živimo u nekoj velikoj užurbanoj gužvi i vrevi ..., jednostavno ovdje mogu živjeti jedan miran, tih i meditativan život što jako pozitivno utječe na moju umjetnost. (...)

Biserka Rauter Plančić
Zagreb, 30. ožujka 2025.

⁷ Ekscerpt iz razgovora Ilije Skočibušića s novinarkom Ivanom Pekušić; Svjetlo riječi, Sarajevo, 24. I. 2024.

Podizanje postaja Križnoga puta običaj je označavanja i prikazivanja posve određenih mjesta u spomen na pojedine dijelove Isusove muke. Taj običaj, s pratećim pobožnostima vjernika koji uoči Uskrsa ophode postaje, u Europu je prenesen iz Izraela krajem 15. st. posredovanjem hodočasnika u Svetu Zemlju. Među europskim kršćanskim pukom taj se običaj ubrzo raširio, a općom i od pape Klementa XII. priznatom pobožnosti postao je 1731. Broj postaja u to je vrijeme varirao između sedam i trideset. Sve su bile postavljene na otvorenom, na prilazima crkvama, na šumovitim brežuljcima ili na hodočasničkim putevima.

U likovnim umjetnostima, poglavito u slikarstvu i kiparstvu, prikazi Isusova Križnoga puta u crkve su ušli početkom 18. st. Tada se i broj postaja ustalio na 14, a ikonografske datosti na prikaze u rasponu od Pilatove osude Isusa na smrt do polaganja njegova tijela u grob. Tek u novije doba među likovnim umjetnicima i teolozima javljaju se razmatranja o cilju i smislu Isusove muke i smrtnosti, i sve je više župnika i gvardijana koji u bogoslužnim zdanjima vjernicima pružaju i 15. postaju s Uskrslim Kristom, jer Uskrснуće jest smisao i cilj Isusove smrti i jest nakana života vjerničkog puka.

Reljefi postaja Križnoga puta

I. postaja Križnoga puta, 2025.
Pilat osuđuje Isusa na smrt
gips, 120 x 100 cm

ISUSA OSUĐUJU NA SMRT

II. postaja Križnoga puta, 2025.
Isus prima na se križ
gips, 120 x 100 cm

ISUS PRIMA NA SE KRIZ

III. postaja Križnoga puta, 2025.
Isus pada prvi put pod križem
gips, 120 x 100 cm

ISUS PADA PRVI PUT POD KRIŽEM

IV. postaja Križnoga puta, 2025.
Isus susreće svoju majku
gips, 120 x 100 cm

V. postaja Križnoga puta, 2025.
Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ
gips, 120 x 100 cm

VI. postaja Križnoga puta, 2025.
Veronika pruža Isusu rubac, a on joj u nj utiskuje sliku svoga lica
gips, 120 x 100 cm

VII. postaja Križnoga puta, 2025.
Isus pada drugi put pod križem
gips, 120 x 100 cm

VIII. postaja Križnoga puta, 2025.
Isus tješi jeruzalemske žene
gips, 120 x 100 cm

IX. postaja Križnoga puta, 2025.
Isus pada treći put pod križem
gips, 120 x 100 cm

X. postaja Križnoga puta, 2025.
Isusa svlače i napajaju žučju
gips, 120 x 100 cm

ISUSA SVLAČE

XI. postaja Križnoga puta, 2025.
Isusa pribijaju na križ
gips, 120 x 100 cm

ISUSA PRIBIJAJU NA KRIZ

XI

XII. postaja Križnoga puta, 2025.
Isus razapet umire na križu
gips, 120 x 100 cm

ISUS RAZAPET UMIRE NA KRIŽU

XIII. postaja Križnoga puta, 2025.
Isusa skidaju s križa i polažu Mariji u krilo (Pietà)
gips, 120 x 100 cm

XIV. postaja Križnoga puta, 2025.
Isusa polažu u grob
gips, 120 x 100 cm

XIV
ISUSA POLAŽU U GROB

SKULPTURE

Studija za oltar s prikazom Posljednje večere, 2007.
bronca, 35 x 29 x 22 cm

Oltar saliven u bronci s pripadajućim stipesom i menzom u kamenu postavljen je u crkvi sv. Ilije u Masnoj Luci na Blidinju.

Studija za ambon s četverolikom evanđelista, 2008.
patinirani gips, 44 x 22 x 18 cm

Ambon saliven u bronci visine oko 120 cm postavljen je u crkvi sv. Ilije u Masnoj Luci na Blidinju.

Sv. Ilija, 2008.
patinirani gips, 64 x 42 x 30 cm

Skulptura posvećena starozavjetnom proroku, Sv. Iliji Gromovniku, kiparov je hommage svecu priraslom njegovu srcu i kiparskom dlijetu.

Sv. Ilija, 2008.
patinirani gips, 64 x 42 x 30 cm
(Detalj)

Pieta, 2015
patinirani gips, zlatna boja; 37 x 20 x 8 cm

Salivena u broncu visine 204 cm skulptura
čini Spomenik žrtvama ratova i poraća
u 20. st. iz mjesta Donji Mali Ograđenik.
Postavljen je na mjesnom Dugandžića groblju.

Studija za skulpturu Sv. Nikola Tavelić i subraća, 2023.
stiropor, 110 x 55 x 37 cm

Prvog hrvatskog kanoniziranog sveca, koji je s franjevačkom braćom propovijedao Evanđelje i u Hercegovini, kipar je modelirao za crkvu sv. Ivana Krstitelja u Biogradu na Moru.

Dolazak Sv. Franje na obalu Jadrana, 2024.
patinirani gips, 35 x 60 x 50 cm

Skulptura je studija za spomenik Sv. Franji koji je, prema predaji, zbog „protivnih vjetrova“ tijekom plovidbe u Svetu Zemlju skrenuo na hrvatsku obalu Jadrana.
Spomenik podižu zadarski fratri i biti će postavljen ispred samostana sv. Frane u Zadru.

Maketa skulpturalnog ansambla Kapele hrvatskih svetaca i blaženika u Betlehemu, 2025.
3D print u filamentu (reljefi) i stiroduru (maketa), 110 x 100 x 30 cm

Maketa prikazuje kiparovo skulpturalno rješenje interijera Kapele hrvatskih svetaca i blaženika izgrađene na Pastirskim poljanama u Betlehemu. Svečanim liturgijskim obredom Kapela je blagoslovljena i otvorena hodočasniciima u Svetu Zemlju 2. ožujka 2025.

Vratnice za crkve i samostane

Središnje vratnice župne crkve sv. Ilije Proroka u Masnoj Luci na Blidinju, 2004. – 2005.
bronca; v. 250 cm

Iznad tisuću i dvjesto metara nadmorske visine, usred Parka prirode Blidinje, smjestila se Samostalna kapelanija Masna Luka – Polja. Njezinu novu župnu crkvu sv. Ilije Proroka odlikuje primjerno suvremeno arhitektonsko rješenje koje je u posvemašnjem skladu s planinskim krajobrazom i šumovitom prirodom koji ju okružuju.

Vratnice je Skočibušić modelirao netom što je završio studij kiparstva na širokobriješkoj Akademiji likovnih umjetnosti. U skladu s titularom crkve posvetio ih je proroku Iliji i svetim događajima na biblijskim planinama. Riječ je o tri starozavjetne i tri novozavjetne teme. Iz Starog zavjeta su Preobraženje Kristovo, prorok Ilija na gori Karmelu i Mojsije na Sinaju, a iz Novog zavjeta su Isusov govor na gori, Kalvarija i Isus koji moli u Maslinskom vrtu. Vratnice su salivene u broncu u Ljevaonici umjetnina Ujević, Zagreb.

Središnje vratnice župne crkve sv. Ilije Proroka u Kruševu, 2010.
bronca; v. 400 cm

...Vratnice ove crkve Skočibušić je modelirao 2010. Iste godine ugrađene su na pročelje zdanja premda crkva u tom času još nije bila u potpunosti obnovljena. Na krilima vratnica prikazani su dijelovi svečeva života. U luneti je Uznesenje Ilije na nebo s gavranom u lijevom kutu i konjima ispod, a dolje na lijevoj vratnici je Ilijin učenik Elizej, svečev nasljednik u proročkoj školi. Na desnoj vratnici prikazana je udovica iz Sarfate sidonske sa svojim sinom koja je proroku Iliji tijekom njegova izgnanstva na gori Horeb donosila hranu i piće, što je simbolički iskazano u vidu čupa i vrča. U središnjem donjem dijelu, gdje se spajaju lijeva i desna vratnica, prikazan je biblijski potok Kerit koji je još jedan prepoznatljivi atribut prorokova života.

Obnova kruševske crkve sv. Ilije, zaštitnika Bosne i Hercegovine, završena je 2013. Vratnice su tada uz liturgijski obred i blagoslovljene.

Salivene su u broncu u Ljevaonici umjetnina Ujević, Zagreb.

NEKA
U BIC PADOE
ODGE IVOLA PAPA

Središnje vratnice franjevačke samostanske crkve sv. Ante Padovanskog na Humcu, 2010.
bronca; 260 cm

Za ovu najstariju očuvanu crkvu u BiH, kojoj je kamen temeljac za gradnju položen u humsku zemlju 1868. godine, Skočibušić je vratnice modelirao u bareljefu. U šest svojevrsnih mandorla bez obruba, udubljenih u plohu reljefa s ocrtima krajobraza, smjestio je prizore iz života titulara crkve: od Antunova susreta sa Franjom, koji mu je povjerio odgoj franjevaca, propovjedničkih prizora i scene u kojoj Antun nosi euharistiju, a magarac nekog krivovjerca kleči pred svetim sakramentom, do prikaza kako Antun poučava bogoslovne nauke u Padovi. Na koncu i kako Antun propovijeda ribama.

Vratnice su ugrađene na pročelje zdanja tijekom posljednje obnove crkve (2011.) kada su i zidovi stare bogomolje, smještene između župne kuće i samostana, oslobođeni žbuke i fugirani pa je otad postala vidljiva i ljepota humskog kamena od kojeg je crkva sazdana.

Salivene su u broncu u Ljevaonici umjetnina Ujević, Zagreb.

Središnje vratnice nove franjevačke župne crkve sv. Ante Padovanskog na Humcu, 2021.
aluminij; 300 cm

Za novu prostraniju župnu crkvu na Humcu, izgrađenu početkom 2000-ih godina, Skočibušić je prvo izveo inovativno koncipirani oltar u kombinaciji kamena i aluminija (2020.), a potom i četvero-krilne vratnice figuralno simboličkog značaja, javnosti predstavljene 2021.

Dva lijeva krila posvećena su svetom Franji (s križem) i manje poznatim atributima njegove svetosti koji sažeto simboliziraju događaje iz njegova života. To su: križ svetog Damjana, jaslice u Grecciu i stara crkvice Gospe od Anđela iz mjestanca Porcijunkula koju je Franjo popravio u prvom žaru svoga obraćenja. Desna dva krila posvećena su svetom Antunu (s djetetom Isusom) i njegovim atributima. Prvi je kruh, simbol svečeve ljubavi prema siromasima, u sredini Evanđelje i pri dnu ljiljani, kao simbol čistoće koju je za života posjedovao Antun. Oba sveca su u habitu i prate ih urezani zapisi njihovih glasovitih sentenci. Uz Franju piše: *Posveti sebe posvetit ćeš svijet*, a uz Antuna: *Riječ je živa kad život govori. Zato neka prestanu riječi. Neka govore djela.*

Vratnice su salivene u aluminij u Ljevaonici umjetnina Jurkić, Donja Tramošnica.

Posveti sebe
posvetiti čas svoje
sv. Franje

Rječ
je živa
kao život
govori
Zato reka
prestonu
riječ
mreža govore
djela
sv. Ante

Vrata s portalom u kapelici franjevačkog samostana na Gospinu Brigu u Širokom Brijegu, 2024.
mlječno bijeli javor, crveno obojeni pleksiglas; 270 cm

Primjerno osmišljena vrata kapelice širokobrijeških redovnika, skladno ukomponirana u bogato strukturirani drveni reljef portala, kipar je izveo u bijelom bosanskom javoru 2024. U tom tvorivu, podatnom i prikladnom za interijere pa i iskonski toplom, Skočibušić se okušao već 2020. tijekom angažmana na skulptorskom ukrašavanju Karmela sv. Ilije na obali Buškog jezera. Već je u tamošnjoj crkvi i kapeli majstorski prigrlio javor, pa ova vrata kao i najnoviji, fascinantni skulpturalni sklop betlehemske Kapele hrvatskih svetaca i blaženika, pokazuju da je javorovo drvo izvanredni predajnik umjetnikova imaginativno-simboličkog i navlastito sjevremenog kiparskog izričaja.

Na lijevoj strani portala sa svom svojom poniznošću stoji lik svetog Franje ispred subraće, a na desnoj strani stoji skrušeni lik svete Klare, svečeve učenice koju prate sestre iz reda siromašnih klarisa. Sred vrata, u svojevrsnoj niši, mirno stoji Jaganjac Božji na kubusu koji simbolizira bibliju označenu Božjim Λ Ω (alfa i omega) simbolima.

Središnje vratnice crkve Bezgrešnog začeca BDM Hercegovačke franjevačke provincije u Zagrebu, 2024.
aluminij; v. 380 cm

Vratnice crkve hercegovačkih franjevaca u zagrebačkoj Dubravi, s čudesnim prizorom Uskrsnuća Kristova, Skočibušić je modelirao tijekom 2024. Iste godine uoči Božića postavljene su na crkvu u povodu Jubilarne 2025. godine Katoličke Crkve. Tim su se činom bogoslovi i drugi franjevci samostana BDM priključili Svetom Ocu Franji i njegovu upućivačkom otvaranju Svetih vrata vatikanske bazilike sv. Petra učinjenom na Badnjak 2024., čime je i započeto odvijanje Redovnog jubileja i to pod geslom *Spes non confundit - Nada ne razočarava*.

Izgradnja modernog crkvenog zdanja hercegovačkih franjevaca u Zagrebu završena je 1995., a uređenje interijera crkve – vitrajima Josipa Botterija i skulpturalnim raspelom Antuna Augustinčića – odvijalo se do 2005. No, marni fratri tu nisu stali i svoju su crkvu nastavili ukrašavati umjetničkim djelima mnogobrojnih likovnih umjetnika. Među njima su i Skočibušićeve vratnice koje – uz djela spomenutih predšasnika – čudesno i uvjerljivo sjaje neporecivom nadom u svetopisamsku objavu Uskrsnuća.

Vratnice su salivene u aluminij u Ljevaonici umjetnina Jurkić, Donja Tramošnica.

U UMJETNIČKOJ GALERIJU HRVATSKOG KULTURNOG SREDIŠTA DO SADA SU IZLAGALI

- IZLOŽBA – IZ ZBIRKE HRVATSKOG MODERNOG SLIKARSTVA I KIPARSTVA
iz donacije prof. Vjeko Bože Jarak
RAĐANJE ULJUBENOG ŽARIŠTA
21. prosinca 2006 - 20. siječnja 2007
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- BLAŽENKA SALAVARDA, ak. slikarica
MOZAICI B. SALAVARDE-plemeniti biljezi
novije sakralne umjetnosti
31. ožujka-30. travnja 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. JOSIP POLJAN, ak. kipar
ODRŽANA RADOST STVARALAČKOG ČINA U KIPARSTVU
28. rujna-31. listopada 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić
- IRIS BONDORA DVORNIK, ak. slikarica
SLIKE KRHKI TVARNOSTI I MAGIČNE IZGLEDNOSTI
28. rujna-31. listopada 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. JOSIP BIFFEL, ak. slikar
BOŽIĆU USUSRET.
23. prosinca 2007. -01. veljače 2008
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. FRANJO FRANCINA DOLENEC, ak. slikar
O USKRSU 2008.
19. ožujka -24. travnja 2008.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. LJUBO LAH, ak. slikar
ulja, akvareli, gvaševi, crteži o 60. obljetnici
slikarova stvaralaštva
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- JOSIP MARINOVIĆ, ak. kipar
PORTRETI, FIGURE I SKICE
20. rujna -18. listopada 2008.
izložbu priredio Đuro Vandura

- IZLOŽBA U POVODU OTKRIVANJA SPOMENIKA
IVI DULČIĆU
HRVATSKI UMJETNICI U POČAST IVI DULČIĆU
(Josip Biffel, Vladimir Blažanović, Franjo Dolenc,
Iris Bondora Dvornik, Zdenko Grgić, Ljubo Ivančić,
Željko Janeš, Ljubo Lah, Josip Poljan, Đurđa Gudlin Zanoški)
26. rujna 2008.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. JOSIP POLJAN, ak. kipar
OTKRIVANJE SPOMENIKA
IVO DULČIĆ – HRVATSKI SLIKAR
27. rujna 2008., park u Čapljini

-ĐURĐA GUDLIN ZANOŠKI, ak. kiparica
RETROSPEKTIVA
20. prosinca 2008.-31. siječnja 2009.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. KRUNO BOŠNJAK, ak. kipar
ZAUSTAVLJENI GOSTI
04. travnja-02. svibnja 2009.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ZLATKO UGLJEN, arhitekt
50 GODINA UMJETNOSTI GRAĐENJA
07. studeni -05. prosinca 2009.

-JOSIP BIFFEL, IRIS BONDORA DVORNIK,
FRANJO FRANCINA DOLENEC, ĐURO SEDER
BOŽIĆNA IZLOŽBA
19. prosinca 2009.-23. siječnja 2010.
Izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- Josip Biffel, Vasilije Josip Jordan, Josip Poljan,
Ljubo Lah, Blaženka Salavarda, Francina
Dolenc, Zdenko Grgić, Ante Despot, Radoslav
Viličić, Leila Michieli Vojvoda, Đuro Seder,
Slavko Šohaj, Zlatko Keser i Šime Vulas

POSTAJE KRIŽNOG PUTA U DJELIMA
HRVATSKIH LIKOVNIH UMJETNIKA
27. ožujka -24. travnja 2010.
Izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-OTVORENJE GALERIJE VJEKO BOŽO JARAK
GALERIJA MODERNE UMJETNOSTI PODKOSA U DUBRAVAMA
29. svibnja 2010.
izložbu priredili: Zlatko Ugljen projektant galerije i
Biserka Rauter Plančić

-prof. JOSIP BIFFEL, ak. slikar
BOŽIĆU USUSRET, slike i mozaici
18. prosinca 2010.-01. veljače 2011.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ŠIME VULAS, ak.kipar
USKRSU USUSRET, skulpture i crteži
16.travnja -21.svibnja 2011.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-TIHOMIR LONČAR, ak.slikar
OD PASTORALNOG PREMA SAKRALNOM
17.rujna -15.listopada 2011.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

-prof. ĐURO SEDER
ZAGLEDANI U BESKRAJ
17.prosinca 2011.-21.siječnja 2012.
izložbu priredio prof. Mirko Jozić

-KATARINE ŽANIĆ MICHIELI, ak.slikar,
prof. VALERIJA MICHIELI, ak.kipar,
prof. LEILE MICHIELI VOJVODA, ak.slikar
UPRISUTNJENA SLUTNJA TRANSCEDENTALNOG
31. ožujka - 5. svibnja 2012.
izložbu priredio prof. Stanko Špoljarić

-prof. V. JOSIP JORDAN
JORDAN, izložba slika i ČETRINAEST POSTAJA KRIŽNOG PUTA
iz crkve sv. Frane oo konventualaca u Splitu
20. listopada – 17. studenoga 2012.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-Josip Biffel,Iris Bondora Dvornik, Bruno Bulić, Kruno Bošnjak, Zdenko Grgić, Ljubo
Ivančić, Đurđa Gudlin Zanoški, Želimir Janeš, Kuzma Kovačić, Zlatica Kovačićek
Poljan, Ljubo Lah, Stipo Ledić, Josip Marinović, Valerije Michieli, Omer Mujadžić,
Josip Poljan, Šime Vulas, Nikola Reiser, Đuro Seder, Stipe Sikirica, Slavko Šohaj,
Zlatko Šulentić, Marija Ujević Galetović
PORTRETI
u dvije hercegovačke zbirke likovne umjetnosti 20. stoljeća,
skulpture i crteži
15. prosinca 2012. – 19. siječnja 2013.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ANTON VRLIĆ, ak.slikar
USKRSU USUSRET
23. ožujka - 20. travnja 2013.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-IVAN MAREKOVIĆ, ak.slikar
IZGLED I SLUTNJA KRAJOLIKA
08. lipnja - 06. srpnja 2013.
izložbu priredio prof. Stanko Špoljarić

-prof. KUZMA KOVAČIĆ
RETROSPEKTIVNA IZLOŽBA SKULPTURA
14. rujna - 12. listopada 2013
izložbu priredili Biserka Rauter Plančić i Milan Bešlić

-TOMISLAV BUNTAK
SLIKE BOŽIČU I OTKRIVENJU USUSRET
21. prosinca - 25. siječnja 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. KRUNO BOŠNAK, ak. kipar
SLIJEDITI NJEGA - KRIŽNI PUT
12. travnja - 10. svibnja 2014.
izložbu priredio Nikola Albaneže

-prof. ŠIME PERIĆ
SVEČANOST OBLIKA, slike i skulpture
12. rujna - 11. listopada 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-TOMISLAV OSTOJA
SKULPTURE I SLIKE, iz donacije gradu Zagrebu
13. prosinca - 10. siječnja 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-ZLATKO KESER
DUHOVNI TRAG CRTAČEVE RUKE
28. ožujka - 02. svibnja 2015.
izložbu priredili Biserka Rauter Plančić i Milan Bešlić

-UMJETNIČKA KOLONIJA ČAPLJINA
LIKOVNA KOLONIJA ČAPLJINA 2005.-2015.
19. rujna - 17. listopada 2015.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

-STIPE SIKIRICA
KIPAR PJESNIŠTVA I PJESNIK KIPARSTVA
Božićna izložba u godini obilježavanja
300. obljetnice slavne obrane Sinja 1715.
19. prosinca 2015 - 23. siječnja 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ZDENKO GRGIĆ
IZLOŽBA SKULPTURA, RELJEFA I SLIKA
USUSRET USKRSU 2016.
19. ožujka - 23. travnja 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- PRVACI HRVATSKE MODERNE

Vlaho BUKOVAC, Menci Clement CRNČIĆ,
Branislav DEŠKOVIĆ, Oton IVEKOVIĆ, Gabriel JURKIĆ,
Ivan KERDIĆ, Ferdo KOVAČEVIĆ, Miroslav KRALJEVIĆ,
Frano KRŠINIĆ, Nikola MAŠIĆ, Celestin Mato MEDOVIĆ,
Ivan MEŠTROVIĆ, Robert Frangeš MIHANOVIĆ, Josip RAČIĆ,
Mirko RAČKI, Marko RAŠICA, Slava RAŠKAJ, Ivan RENDIĆ,
Bela Csikos SESSIA, Zlatko ŠULENTIĆ, Rudolf VALDEC,
Emanuel VIDOVIĆ
24. rujna - 22. listopada 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- USUSRET BOŽIĆU

DJELA HRVATSKIH LIKOVNIH UMJETNIKA
17. prosinca 2016 - 21. siječnja 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- DESET GODINA ULJUBENOG ŽARIŠTA

08. travnja - 06. svibnja 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ

kiparica, slikarica, akademkinja
i umjetnica kojoj se svaki put posreći
23. rujna - 21. listopada 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- SLAVKO ŠOHAJ

DONACIJE • ZBIRKE
16. prosinca 2017. - 20. siječnja 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- VELIKANI HRVATSKE MODERNE

24. ožujka - 28. travnja 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- SJEĆANJE NA

FRANU ŠIMUNOVIĆA I KSENIJU KANTOCI
29. rujna - 27. listopada 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- MARINE I KRAJOBRAZI

Blažena znamenja hrvatskog slikarstva novoga doba
15. prosinac 2018. - 19. siječnja 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- ZLATKO ŠULENTIĆ

Izložba o Uskrsu 2019.
13. travnja - 11. svibnja 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- RARISSIMA IZ ZBIRKE KIPARSTVA

MODERNE GALERIJE
21. rujna - 17. listopada 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- HRVATSKI SVECI I BLAŽENICI U NAŠEM NARODU

18. listopada - 03. studenog 2019.
izložbu priredili u suradnji s Galerijom "Martin Borković"
Nacionalnog svetišta sv. Josipa iz Karlovca.
Slike su djela ak. slikara Ivana Marekovića i Kristine Mareković

- VLAHO BUKOVAC

ANTOLOGIJSKA DJELA IZ ZBIRKE MODERNE GALERIJE
21. prosinca 2019. - 25. siječnja 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- GRUPA CONTRA

dva desetljeća likovnog stvaralaštva i djelovanja
20. lipnja - 18. srpnja 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- NOBILO

posveta zavičaju
29. kolovoza - 19. rujna 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- VLADIMIR BEČIĆ

velemajstor tonske modelacije i kolorita prirode
u hrvatskom slikarstvu 20. st.
19. prosinca 2020. - 25. siječnja 2021.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- MAJSTORSKA DJELA HRVATSKIH KIPARA

IZ ZBIRKE DAMIRA UJEVIĆA
11. prosinca 2021. - 16. siječnja 2022.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- ANTUN BORIS ŠVALJEK

RETROSPEKTIVA
9. travnja 2022. - 14. svibnja 2022.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- LIKOVNA KOLONIJA ČAPLJINA 2017. - 2021.

24. rujna 2022. - 22. listopada 2022.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

- GABRIJEL JURKIĆ
SVJETLA I BOJE HRVATSKIH I HERCEG-BOSANSKIH PEJZAŽA
17. prosinca 2022. – 15. siječnja 2023
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- STUDIJE ZNAMENITIH SPOMENIKA I SKULPTURA
U JAVNOM PROSTORU iz zbirke DAMIRA UJEVIĆA
1. travnja 2023. – 29. travnja 2023.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- JOSIP ŠKERLJ
RETROSPEKTIVA
16. prosinca 2023. – 20. siječnja 2024.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- VLADIMIR KIRIN
U SPOMEN NA VELIKANA HRVATSKE LIKOVNE UMJETNOSTI
O 130. OBLJETNICI NJEGOVA ROĐENJA
23. ožujka – 27. travnja 2024.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- LOVRO ARTUKOVIĆ
TIHO KAZALIŠTE
8. lipnja – 21. srpnja 2024.
izložbu priredio Lovro Artuković

- Robert BUDOR | Ivan Branko IMROVIĆ
Dvostruka samostalna izložba slika, skulptura i ready-made radova
5. listopada – 2. studenoga 2024.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- RADAUŠ
Izložba djela velikana hrvatske likovne umjetnosti,
kipara, slikara i pjesnika, u povodu 50. godišnjice njegove smrti.
21. prosinca 2024 – 25. siječnja 2025.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

Nakladnik: Založba kralja Tomislava - Čapljina

Za nakladnika: Stjepan Šutalo

Uredništvo: Vjeko Božo Jarak
Biserka Rauter Plančić
Mara Bošković
Stjepan Šutalo
Perica Jurković
Zdenko Vego
Pero Marković

Koncept izložbe i postav: Biserka Rauter Plančić

Tekst: Biserka Rauter Plančić

Fotografije umjetničkih djela: Slavko Knežević
Goran Vranić

Grafičko oblikovanje: Slavko Knežević
Perica Jurković
Pero Marković

Tisak: Grafotisak, Grude

Naklada: 500 primjeraka

ISBN 978-9958-576-40-9
CIP zapis dostupan u COBISS sistemu Nacionalne i univerzitetske biblioteke BiH pod
ID brojem 64266758